

Bervoets: “Enkele acties lopen al een aantal jaar, zoals het toezicht op de RIE-bedrijven (Richtlijn Industriële Emissies). Dat zijn de grote varkens- en pluimveebedrijven, waarvoor Europa oplegt dat we ze om de 3 jaar controleren. We voeren ook controles uit in het kader van nieuw verleende vergunningen, om te bekijken of de vergunningsvoorwaarden worden nageleefd. Er is ook een nieuwe Vlarem III-regelgeving specifiek voor RIE-bedrijven. Voor deze bedrijven gaat die in vanaf 21 februari 2021, maar bedrijven die vergund zijn na 21 februari 2017 moeten nu al voldoen aan die regelgeving.

De meeste van onze acties worden verder gezet in 2020, zoals rond de nutriëntrijke stromen op rundveebedrijven. We gaan de doelgroep verruimen. Vorig jaar was die actie toegespitst op bedrijven met meer dan 200 runderen die gelegen zijn in een speerpuntgebied, nu gaan we dat verruimen naar klasse 1-rundveebedrijven ongeacht hun ligging. We hebben tijdens onze controles vastgesteld dat het nodig is om deze actie verder te zetten en kozen er initieel voor om met zachte hand op te treden.”

Raedschelders: “De basisdoelstelling is dat de oppervlaktewaterkwaliteit verbetert. Een verbetering op het gebied van nutriëntrijke stromen is snel voelbaar. In veel gevallen zijn kleine wijzigingen in de bedrijfsvoering voldoende, en zijn niet al te zware investeringen nodig. Het weten wat verkeerd loopt en de onderliggende oorzaken daarvoor vaststellen, is de eerste stap die tot wezenlijke verbeteringen leiden.”

Bervoets: “In 2018 zijn we met een grote actie gestart rond ammoniakmissiearme stalsystemen. Het is de bedoeling om daar 3 jaar rond te werken, maar dat kan ook langer zijn. We willen onder meer in kaart brengen welke systemen er effectief geïmplementeerd zijn. Dat is niet altijd hetzelfde als wat vergund is. We gaan ook de werking en de constructie ervan toetsen aan het ministerieel besluit. We stellen vast dat

de geïmplementeerde systemen er niet altijd in slagen om te voldoen aan de vooropgestelde normen. Soms zijn die systemen niet volledig geïmplementeerd zoals het zou moeten. Soms mist men de nodige kennis. Sommigen kozen een kleiner systeem, vermoedelijk omdat het wat goedkoper was, maar daardoor klopt de dimensionering niet meer.”

Raedschelders: “Daarom is het belangrijk om goede contacten te onderhouden met de leveranciers. Zij moeten kunnen garanderen dat het geïmplementeerde systeem de juiste keuze is voor die exploitatie, zodat wij niet moeten vaststellen dat het niet het juiste systeem is, eens alles geïmplementeerd is.”

De technologie zet rassen scholen vooruit, denk maar aan drones, gps en dergelijke. Bestaan er al plannen om daarvan gebruik te maken bij jullie controles?

Raedschelders: “Het inzetten van drones om inspecties eenvoudiger en efficiënter te maken, is inderdaad het meest concrete idee dat we onderzoeken. We zijn momenteel aan het werken op de juridische analyse.

Drones moeten toelaten om gemakkelijker terreininfo te verzamelen zonder dat we altijd zelf ter plaatse hoeven te gaan. We hebben de tijd niet om grote bos- en natuurgebieden te doorkruisen en zo ‘toevallig’ op overtredingen te botsen. Met drones krijg je een beter overzicht en kan je veel meer vaststellen op korte tijd. Verfijnder werken met satellietinformatie is zeker ook een denkpiste. Het Europees inspectienetwerk organiseert al geregeld workshops om te laten zien wat er al werkt in andere lidstaten. Daar zit een enorm potentieel in. Het vooraf analyseren van allerlei informatie maakt een gerichtere aanpak mogelijk. Maar we zitten nog in de beginfase. We gaan daar de komende jaren zeker werk van maken. Dat zal niet alleen voor ruimtelijke ordening zijn, maar ook voor milieu-aangelegenheden.”

Zal de rol van de lokale besturen veranderen?

Raedschelders: “De beleidsnota bevestigt hun rol in de handhaving van natuur en milieu. Ook de subsidiariteit blijft behouden. Daar wordt aangekoppeld dat zal onderzocht worden of financiële middelen die regeneratie worden vanuit handhaving kunnen terugvloeien naar gemeenten, zodat zij meer en beter kunnen handhaven. In veel kleine gemeenten is er te weinig capaciteit. We zien dat steeds meer intercommunales zich richten op handhaving en specialisten opleiden die de gemeenten kunnen ondersteunen in hun handhavingsoverdrachten.”

Als er tegen het einde van deze legislatuur één iets duidelijk moet verbeterd zijn, wat zou dat dan moeten zijn?

Raedschelders: “We zijn ambitieus en hebben verschillende doelen voor ogen. Bijvoorbeeld ruimtelijk kwetsbare gebieden vrijwaren van constructies die daar de goede ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang brengen. Ook het optreden tegen illegale verhardingen in watergevoelige gebieden. Naar milieu toe zijn lucht- en waterverontreiniging, illegale afvalactiviteiten inclusief ketentoezicht, de grondwaterproblematiek en blijvende aandacht voor toezicht op Seveso-bedrijven de grote pijnpunten die we willen aanpakken – los van alles wat belangrijk is voor klimaat en energie. Ik hoop dat we daarin grote stappen vooruit kunnen zetten, zodat we de milieudoelstellingen gerealiseerd krijgen. Dat is wat dubbel, want het is moeilijk om een rechtstreekse ‘meetbare’ link te leggen tussen ons inspectieoptreden en de verbetering van onze milieu- en leefkwaliteit. Wat we wel systematisch meten, is onze ‘output’: ons aantal inspecties, pv’s, en aanmaningen. Onze missie is alleszins om de Vlaamse omgevingskwaliteit te verbeteren, voor ons en voor de volgende generaties.” ■